

Klima- og Energiminister Connie Hedegaard
Miljøminister Troels Lund Poulsen
Folketingets Enerkipolitiske Udvalg
Miljø- og Planlægningsudvalget

Fra grøn ideologi til uhammet grådighed.

Det danske vindmølleeventyr startedes for mange år siden af idealister, der vel havde en ideologi om fordelagtig udnyttelse af vindens energi.

I begyndelsen var det ofte økonomisk belastende at eksperimentere med vindmøller.

Men miljøideologiske politikere lod sig rive med og tildelte vindmøllerne massiv økonomisk støtte.

Som i den øvrige verden blev ideologi til barsk jagt på økonomisk udbytte.

Det kunne hentes ved at malke flest mulige forbrugere af egne produkter.

Investorer i energi har på ingen måde været tilbageholdende i jagten på magt og økonomiske gevinster.

Ringkøbing Skjern kommunes planchef Hans Toft Poulsen har til J-P 23/02/09 slået til lyd for, at kommunen skal have opsat 180 store vindmøller med en kapacitet på 464 MW. Andre steder er udmeldt, at Lemvig kommune ønsker opsat 150 MW tilsvarende vindmøller. Dermed er tilkendegivet, at alene to kommuner i det vestjyske med en befolkning på tilsammen kun 80.000 indbyggere og samlede kommunale årsbudgetter på 5,5 mia. kr. mener sig berettiget til 600 MW nye vindmøller ud over de allerede eksisterende. Det er næppe for at fremme grøn idealisme. Det er kun rendyrket kassetænkning. Det gælder om at få flest mulige tilskudskroner fra produktion af vindmølle-el til forbrug og beskatning af egne borgere.

600 MW nye vindmøller i de to kommuner kan med el-priser, som i gennemsnit for de seneste 9 år har været på 26 øre/kWh. Samt 25 øre/kWh i tilskud til el produceret i 22.000 fuldlasttimer (indkøres på ca. 5 år af vindmøller placeret på gode vindpladser i det vestjyske) og 2,3 øre/kWh (tidsubegrænset) i såkaldt balancetilskud være en så fed forretning, at møllernes anslåede pris på 6 mia. kr. kan være indkøbt på 5 år. En så stor investering kan lokalområdets investorer næppe klare alene.

Egnens egen vindmølleinvestor Jørgen Skovgaard skal nok sikre sig sin del af kagen, men det må formodes, at de statslige energiselskaber svenske Vattenfall, tyske E.on og vores eget Dong vil spille med.

En investering, der er så god, at man efter 5 år står med et betalt produktionsapparat, der formentligt i de derefter kommende 15 til 25 år kan producere el, som kan sælges til markedspris.

Det såkaldte balancetilskud på 2,3 øre/kWh udbetales i ubegrænset tidsperiode. Det er så stort, at det i almindelighed kan mere end dække omkostningerne ved vindmøllernes drift og vedligeholdelse.

Hvis to kommuner med kun 1,5 % af landets indbyggere vil have 600 MW vindmøller ud over det, de allerede har, så er det højst sandsynligt, at den øvrige del af landets kommuner vil have mindst 2.000 MW. Det skal lægges til de under bygning værende 200 MW på hver af Horns Rev II og Rødsand II samt de planlagte 400 MW på Kattégat.

Det vil forøge el-mængden fra vindmøller med flere hundrede procent.

Ligegyldigt hvor stor vindmøllekapacitet der opstilles, producerer de intet ved vindstille eller svag vind.

Men mængden af mere eller mindre værdiløs el vil stige voldsomt, ligesom prisen for danske el-forbrugere vil stige uhyrligt.

Hverken Danmark eller andre lande kan leve af at producere helt eller delvis værdiløse produkter. Derfor: overskrid ikke balancen mellem produktion og behov for el eller andre produkter.

Med venlig hilsen

10.03.2009 H.C.Schjerning Niels Gundersen

Frie Elforbrugere
v/formand
H.C.Schjerning
Kærparken 1, 9800 Hjørring
98 92 93 50
mail: schjerning@stofanet.dk

v/næstformand
Niels Gundersen
Sallingvej 47, 9500 Hobro
98 52 01 60
mail: ng@kristiankroyer.dk